

23. Vårvisa.

Lifligt.

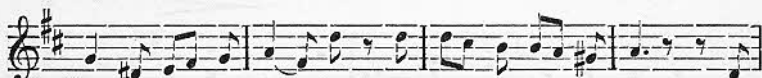
W. A. Mozart.

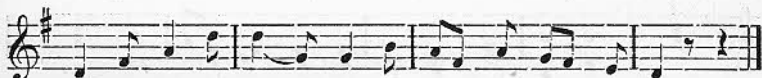
Kom, sköna maj, och blic - ka Med milda ö - gon ner; Jag
 Se, böljan, rörd af vä - stan, Och sto-ra drif-van smält, Och
 Snart kommer li - ten är - - la Och säger: »Det är vår!» Snart

är ey li - ten flic - - ka, Som dan-sar blott och ler. Det
 rå - gen brod-das nä - - - stan På pap-pas å - - ker-fält. På
 dag-gens silf-ver-pär - - la I sip-pans skö - te står. Bror

är för sött om vå - - ren Att un - der lek och ras Strö
 gäl'n ä' sto - ra pus - sar, Dit Kal - le går i - bland Och
 Kal - le! ack, hur ro - - ligt Att vid en af - ton-stund Gå

blommor ut - i hå - - ren Och sät - ta löf i glas.
 byg-ger ra - ra slus - - sar Och fäst - nin - gar af sand.
 hand i hand för - tro - - ligt Om - kring i grö - - na lund!

Så skall jag ta min hufva,
 Slå under hakan knut
 Och leka hög och dufva
 Och sista paret ut.
 Så har jag boll'n i barmen,
 Jag smyger fram med den
 Och bränner Karl på armen
 Och kysser honom se'n.

Nog händer det, att kjolen
 Blir litet våt i dyn,
 Att kinden steks af solen
 Och blåsten skämmer hyn;
 Men mamma aldrig räknar
 Så strängt med sin Sofie:
 Hvad gör mig några fräknar,
 Blott jag är glad och fri?

J. D. Valerius.